# NOORD-BRABANDER.

*Dicere verum*
*Quid vetat?* HORATIUS.

NOMMER 77 'S BOSCH. DINGSDAG, 28 JUNIJ 1831.

## Nederlanden.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

*Zitting van donderdag 23 Juny.*

Is ingekomen een rekwest van eenen tapper, te Rotterdam; zich beklagende wegens te hoogen aanslag in het patent-regt. Verzonden naar de commissie tot de petitien.

Vervolgens zijn de beraadslagingen geopend over het ontwerp van wet eener vrijwillige en gedwongen geldleening. De heeren *van Sytzama*, *Donker Curtius*, *Op den Hooff*, *van Asch van Wyck*, *van Hemert*, *van Boelens*, *Corver Hooft*, *Frets*, *van Nes* en *van de Kasteele* hebben achtervolgens het woord gevoerd. Van die sprekers hebben alleen de heeren *van Boelens*, *Frets* en *van de Kasteele* voor de aanneming geconcludeerd, de heer *Donker Curtius* zich het uitbrengen zijner stem voorbehouden en de andere heeren tegen de wet geadviseerd. De leden, die voor de wet gesproken hebben, vonden geene zwarigheid in het openstellen eener nieuwe vrijwillige geldleening. Zij vermeenden, dat er geene stellige verbindtenis met de deelnemers in de vrijwillige negotiatie was aangegaan, en dat men niet beloofd had, om ten hunnen behoeve eene gedwongen leening te doen plaats hebben. Het grondbeginsel der wet was vrij en om een ieder in de gelegenheid te stellen daaraan deel te kunnen nemen. Velen hadden de wet niet verstaan; aan sommigen was die niet bekend geworden, anderen waren nalatig gebleven, omdat zij hun belang niet berekend hadden, en aan dezen moest men gelegenheid geven om zich, door deel te nemen in de vrijwillige negotiatie, nog voor eene verpligte geldleening te vrijwaren. De sprekers, die de wet bestreden hebben, waren van oordeel, dat de wet van 13 april wel niet verbood, om nog eene vrijwillige negotiatie open te zetten, maar meenden te kunnen volhouden, dat die wet 's lands krediet meer en meer krenken en tot meerder bezwaar van 's lands schatkist strekken zou. Sommige leden wenschten de wet gesplitst te hebben, omdat zij zich wel met de vrijwillige maar niet met de gedwongene leening konde vereenigen, en voornamelijk, omdat zij den grondslag van het personeel alleen tot basis der belasting niet voldoende vonden; zij begrepen, dat het verkeerd was allen voor gegoedden te houden, die in het personeel betaalden; dat de basis niet op één middel behoorde te berusten, maar vermenigvuldigd diende te worden; dat men het verschil van de opbrengst in het personeel in de onderscheidene provincien slechts had na te gaan, om overtuigd te zijn, dat de belasting ongelijkmatig drukken en de uitvoering onoverkomelijke zwarigheden opleveren zal; dat men ook de grondbelasting en patenten tot basis van den aanslag in de gedwongen geldleening had behooren te nemen. De heer *van Nes* voegde er onder anderen bij, dat de vrijwillige leening niet gelukken en alleen dienen zal, om gedurende den tijd, dat de inschrijving zal open staan, de fondsen te drukken, en dat, gesteld men vijf millioen of daaromtrent bekomen zal, de gedwongen leening nog geenen stuiver zal verminderen.

Behalve deze financiele aangelegenheden zijn ook staatkundige omstandigheden door een aantal leden, waaronder voornamelijk de heeren *van Sytzama*, *Donker Curtius*, *van Nes* en *Op den Hooff*, aangeroerd geworden. Men heeft beweerd, dat wij onze aangenomen houding niet kunnen volhouden, en gevraagd of wij alleen, met uitputting van onze financien, het belang van Europa behoorden te handhaven. De staat van zaken, waarvan wij sedert negen maanden de slagtoffers zijn, had ons tot opofferingen verpligt, welke onze krachten te boven gaan, alleen omdat de verbonden Mogendheden de zaak van Belgie niet wilden beslissen, en waarvan de onafhankelijkheid is erkend. Het was tijd, ja meer dan tijd, om hieraan een einde te maken. Daar onze krijgsmagt maanden lang werkeloos op de grenzen lag, was men genoodzaakt, om perk aan onze langmoedigheid te stellen; te meer, dewijl de geest van opstand niet meer gefnuikt, maar meer en meer aangeblazen wordt. Het was te wenschen, dat onze regering deze denkbeelden met wijsheid in overweging nam, en aan Europa toonde, dat wij niet schroomden om de kans der wapenen te beproeven. Indien de staat van Europa de voortduring der onderhandelingen vorderde, dan was het niet meer dan billijk, dat de groote Mogendheden ons door subsidien den last hielpen dragen.

Daar er nog vele sprekers ingeschreven waren, werden ten half vier ure de verdere beraadslagingen tot des avonds ten zes ure uitgesteld.

In de avondzitting hebben nog de heeren *Luzac*, *van Forest*, *d'Escury*, *Warin*, *Luyben*, *van Reenen*, *de Jong*, *G. G. Clifford*, *Beelaerts* en *van Alphen* het woord gevoerd. Behalve de heeren *Luyben* en *Beelaerts* hebben alle die sprekers de wet afgekeurd, of zich het uitbrengen hunner stem voorbehouden.

De verbeteringen, die in de wet gebragt waren, zonden den heer *Luyben* daarvoor doen stemmen. Hij gaf den wensch te kennen, dat onze verschillen met Belgie door onderhandelingen mogten worden afgedaan, daar hij vreesde, dat, wanneer er eens oorlog mogt uitbarsten, deze tot geheel Europa zou overslaan. Hij hoopte, dat de vorst, dien Belgie krijgen mogt, daartoe zou medewerken, daar er toch vooreerst aan geene hereeniging te denken was. Hij verzocht voorts de aandacht der vergadering, om nog eene uitboezeming te doen; het gold den goeden naam der provincie, die hij de eer had te vertegenwoordigen; en waaromtrent in een half officieel dagblad gezegd was, dat zich afgevaardigden van Noordbraband naar Brussel vervoegd hadden, om de vereeniging met Belgie te verzoeken. Na een streng onderzoek had hij dit onwaar bevonden en achtte zich verpligt, om de onschuld voor de geheele natie te verdedigen.

Hij had met leedwezen gezien, dat lasterlijke pennen en tongen de gevoelens van de Noord-Brabanders nog steeds als dubbelzinnig bleven voorstellen. Hij vroeg, of zijne landgenooten, die zich in het eerste oogenblik allen stil en rustig hebben gedragen, verdienen dat men hen lastert? Zij, die de ongemakken en onaangenaamheden, welke de bezetting van eene provincie door een aanzienlijk leger na zich sleept, bereidwillig en met gelatenheid verduren. Men behoeft slechts het verhaal van den dapperen krijgsman te hooren, dat der hollandsche en andere schutterijen, om van het tegendeel overtuigd te worden; en voorzeker zouden dan des sprekers landgenooten zijn geregtvaardigd, want, zeide hij, ware moed en krijgsmansdeugd zijn buiten staat te lasteren.

Daarna bekwam Z. Exc. de minister van financien het woord, ter verdediging der wet, welke wet met eene meerderheid van 28 tegen 20 stemmen aangenomen werd. Vóór de wet hebben gestemd uit Noord-Braband, de heeren *Luyben*, *van Tuyll van Heeze*, *van Meeuwen* en *Verheyen*. De minderheid bestond uit de heeren *van Hemert*, *van Reenen*, *van Foreest*, *Hinlopen*, *Op den Hooff*, *Warin*, *van Asch van Wyck*, *Corver Hooft*, *van Tuyl van Coelhorst*, *Boddaert*, *Dedel*, *van Nagell*, *van Sytzama*, *van Nes*, *G. G. Clifford*, *Luzac*, *van Alphen*, *d'Escury*, *de Jonge* en *Ingenhousz*.

De vergadering is zonder bepaald adjournement gescheiden.

'*s* HERTOGENBOSCH, 27 *Juny*.

Bij een besluit van den 15 mei, genomen op eene geheime voordragt des ministers van financien van den dag te voren, wordt voornamelijk bepaald, dat de rijks-bezoldigden, welker tractementen, pensioenen of wachtgelden geene *f* 2,500 bedragen, van de korting, bij besluit van den 10 februarij jl. bepaald, zijn vrijgesteld; terwijl voorts de gehuwden en weduwenaren met kinderen, genietende een tractement, pensioen of wachtgeld van *f* 5,000 en daarboven, even als die, welker inkomen van *f* 4,000 tot beneden de *f* 5,000 beloopt, slechts voor drie vierden aan gezegde korting zullen worden onderworpen.

— Heden zijn de zittingen van het hof van assises voor het tweede kwartaal van dezen jare in het paleis van justitie alhier geopend; naar men verneemt zullen er weinig belangrijke zaken behandeld worden.

— Men verneemt, dat de wet omtrent de schatkist-billetten, welke in de zitting van den 20 dezer door de tweede kamer is aangenomen, door de eerste kamer met 8 tegen 6 stemmen is *verworpen*.

— Het ontwerp van wet der vrijwillige en verpligte leening, door de tweede kamer aangenomen zijnde, is naar de eerste kamer verzonden, welke het ontwerp in hare zitting van den 24, heeft ontvangen, en er den 25 in hare afdeelingen over zal beraadslagen. Na de behandeling van dit ontwerp verwacht men de sluiting der tegenwoordige gewone zitting der staten-generaal. Bereids zijn een aantal leden der tweede kamer uit de residentie vertrokken.

— H. K. H. Mevrouwe de Prinses *Marianne*, gemalin van Z. K. H. Prins *Albert* van Pruissen, is den 20 dezer te Berlijn van eene Prinses bevallen; de graaf *de Puculen*, kamerheer van Z. M. den Koning van Pruissen, heeft deze tijding in persoon te 's Hage overgebragt.

De laatste tijdingen uit Berlijn melden, dat H. K. H. en het jongeboren kind beide welvarende zijn.

— Men meldt ons uit Antwerpen dat het gebruik om met de conferentie te spotten bij de kielmannen zoo algemeen is, dat een ieder hunner, in plaats van aan den knecht der herberg een stuk papier te vragen, thans zegt: « Jongen! hebt gij *eene* » *protokol* om mijne pijp aan te steken? » (*Journal de la Haye.*)

— De bekwaamste rede-kunstenaars worden uitgenoodigd de navolgende vraag op te lossen:

« Wat is het verschil, hetwelk bestaat voor de oogen eener staatkundige conferentie, tusschen diegenen, welke hare beslissingen ten uitvoer leggen en die, welke dezelve verachten. Wat is het beste middel om met diplomaten het eens te zijn? Is het opregt met hun te handelen, of hun onophoudelijk voor het oog van Europa te bespotten? » Er zijn menschen, die beweren, dat het laatste middel meer geldig is en dat het volk, hetwelk den spot drijft, meer in aanzien is, dan dat, hetwelk met vertrouwen en opregtheid handelt; nog eenige dagen en wij zullen zien of die lieden gelijk hebben. (*Idem.*)

— De Regent van Belgie heeft, bij besluit van den 14 junij, eene som van *f* 8050 aan de gemeente Lillo toegestaan, tot ondersteuning van de meest behoeftigen, die door het onder water zetten der Landerijen, ten gevolge van de doorbraak van den dijk, aldaar geleden hebben en eene som van *f* 2000 aan de gemeente Stabroek, ter zake als voor.

— Bij twee besluiten van den Regent zijn de miliciens van het jaar 1826, die met verlof te huis waren, als zoodanig finaal ontslagen, ten einde in den eersten ban der burger-wacht te worden ingelijfd, terwijl de miliciens van het jaar 1831, die nog in reserve waren, tegen den 5 julij voor den activen dienst zijn opgeroepen.

— De heer *Constant d'Hane de Steenhuyzen*, aide-de-camp van den Regent, kolonel van het tweede regement jagers te paard, is tot generaal der brigade benoemd, met behoud van het commando van gezegd regement.

— De engelsche *Globe* van den 20 dezer spreekt het gerucht tegen dat lord *Palmerston* het ministerie van buitenlandsche zaken zou verlaten.

— De regering van Warschau heeft den haar door keizer *Nicolaas* gezonden geneesheer, den toegang tot de stad geweigerd.

— De laatste berigten uit Petersburg melden, dat de maarschalk *Diebitsch Sabalkanski* in het opperbevelhebberschap over het russische leger door den generaal *Paskewitsch Eiwanski* vervangen is.

# Italie.

ROME, 9 *Juny.*

Men heeft eergisteren de navolgende notificatie afgekondigd. Zij was vooraf en met duizend voorzorgen, dat zulks geheim mogt blijven, naar de legatien gezonden. Thans nu zulks niet meer noodzakelijk is, geeft men er den Romeinen kennis van.

*Thomas Bernetti, pro secretaris van staat, aan de inwoners der legatien.*

De provisionele regeringsform, welke men verpligt geweest is, wegens de verledene gebeurtenissen, aan de administratie dezer provincien te geven, die men als het ware van het overige der pauselijke domeinen heeft moeten afscheiden, loopt ten einde, en nu is het zaak eene volmaakte eenheid van begrip en eene gelijke eensgezindheid van handeling te bezigen, ten einde de middelen, om aan het voorledene die betere toekomst te doen opvolgen, welke de Heilige Vader aan al zijne onderdanen zonder onderscheid wil bezorgen, gemakkelijk te maken. Van het oogenblik af, dat het tegenwoordig buitengewoon *Legatisie* bestuur ophoudt, komen de vier legatien wederom zoodanig te voorschijn als zij te voren waren.

Elke harer zal, in de respective hoofdplaats, een middenpunt of residentie hebben en zal voortaan door eene *gouvernative* congregatie, uit vier leden bestaande, waarvan een, als voorzitter, den titel zal hebben van *pro-legaat*, bestuurd worden. Genoemde congregatie zal het regt hebben om uitspraak te doen over de openbare aangelegenheden en alle leden zullen eene overwegende stem hebben.

Het hierbij gevoegde stuk toont de namen aan van elken prolegaat, en van de personen, welke de respectieve congregatien uitmaken.

Tot dat men een nieuw en bepaald judiciair reglement, eenvormig voor den geheelen staat en geschikt voor de algemeene strekking, zal gemaakt hebben, zal het thans bestaande voor u van kracht zijn.

De regten uit kracht van dit reglement aan den buitengewonen kardinaal legaat voorbehouden, zullen aan Zijne Em. toevertrouwd blijven, ofschoon de werkzaamheden zijner legatie hebben opgehouden.

Binnen korten tijd zullen u verdere geschikte maatregelen worden medegedeeld. Er zal geene zorg gespaard worden om al het door de omstandigheden gevorderde goed te bewerken. Voor het overige zou het vruchteloos zijn zich te beijveren, om een zoo belangrijk doel te bereiken, indien de rust en de publieke orde niet voor nieuwe aanslagen behoed zijn.

Volken van de legatien! die ongelukkige geest van partijschap en die zucht naar *verwoestende* nieuwigheden, zijn in uwe provincien nog niet ten eenenmale uitgedoofd. Daar, waar zoodanige [illegible] plaats zullen maken voor gevoelens van godsdienst, van ondergeschiktheid en van vrede, zult gij u te vergeefs met voorspoed en eendragt vleijen.

# Polen.

WARSCHAU, 16 *Juny.*

De *Staats-Courant* meldt, dat Zijne Keizerlijke Hoogheid de grootvorst *Michaël*, den 6 dezer bij de armee, welke aan geene zijde van de Narew staat, is aangekomen.

— Gisteren is, na eene ziekte van eenen dag, aan de *cholera* overleden de senateur kastellan graaf *Bninski*, minister van het openbaar onderwijs en intendant-generaal der armée.

— De *Staats-Courant* behelst het volgende berigt uit Zamosc, van den 4 dezer:

« De generarl *Rüdiger* heeft dezer dagen eene beweging naar Tomaszow, aan de Oostenrijksche grenzen, gemaakt. Zijn hoofdkwartier was aanvankelijk bij Komarow; daarna is hij naar Wieprzowe Jezioro getrokken. Den 30 mei waren twee afdeelingen infanterie van het korps van den generaal *Chrzanowski*, bestaande uit ongeveer 350 man, onder bevel van de majoors *Bukowski* en *Grothus*, in het dorp Wieprzowe Jezioro, om levensmiddelen voor de armée te begeleiden; de voorhoede van het Russische korps kwam in overmagt aanrukken, maar kon niets uitrigten. De afdeeling van den majoor *Bukowski* nam 9 dragonders gevangen, terwijl er 3 sneuvelden en drie andere gekwetst werden; het transport kwam gelukkig te Zamosc aan, doch een detachement scherpschutters van den majoor *Grothus* is tot 's avonds in gevecht gebleven. Den volgenden dag naderde de generaal *Rüdiger* met de hoofdmagt, terwijl hij eenige troepen naar de Oostenrijksche grenzen afzond.

VAN DE POOLSCHE GRENZEN, *den* 18 *Juny.*

Naar men verneemt, zou de Poolsche hoofd-armée naar het korps van den generaal *Creutz* opgerukt zijn. Daar intusschen het Poolsche legerhoofd zijne manoeuvres altijd behendig weet te bedekken, gelooft men, dat ook deze beweging slechts schijnbaar is en andere oogmerken daarbij ten grondslag liggen. — Men heeft te Warschau reeds tijding dat de generaal *Gielgud* in Samogitie is binnengerukt.

Volgens stellige tijdingen uit Warschau, heeft de Poolsche hoofd-armée hare rigting tegen Nur en naar de rivier de Liwiez genomen.

De dood van den veldmaarschalk *Diebitsch Sabalkanski* heeft ook op de Polen eenen diepen indruk. Hij was wegens zijne zedelijke hoedanigheden en inzonderheid wegens zijne menschlievendheid ook bij hen algemeen geacht, en zijn dood wordt derhalve bij de Polen mede als eene ongelukkige gebeurtenis beschouwd.

Zijn lijk zal voorloopig bijgezet worden in eene 12 voet diepe grafstede, welke in een bosch, 1/4 mijl van de Poolsche grenzen, is gebouwd geworden.

VAN DE LITTHAUSCHE GRENZEN, *den* 14 *Juny.*

Eenigzins zekerder dan vroeger verneemt men thans, dat het korps van den generaal *Gielgud*, toen hetzelve bij Gielgudischken over de Memel is gegaan, 10,000 man sterk was. De generaal heeft zijn korps in drie kolonnes verdeeld; met de hoofdmagt is hij zelf over Kajdan naar Wilkomierz gemarcheerd; eene andere afdeeling, onder bevel van den generaal *Dembitz*, is naar Szawle, en de derde, onder den aanvoerder der opstandelingen, *Pusihet*, naar Rossienna getrokken. Aan gene zijde van de Memel kunnen 10,000 man opstandelingen, met pieken en zeissen gewapend, zich aan hen aangesloten hebben. De Pruissische grenzen worden overal door hen geëerbiedigd.

— De *Courrier* van Krakau meldt, op grond van brieven uit Lemberg van den 6 junij, dat de opstand in Podolie (met uitzondering van Kamieniez en het district van Proskarow, welke door het korps van den generaal *Rudiger* waren bezet) gelijk ook in Ukraine, zich meer en meer uitbreidt, doordien de edellieden al hunne onderdanen vrij maken. Men rekent, dat de opstandelingen thans 60,000 man sterk zijn, welke allen den eed van getrouwheid aan de Poolsche nationale regering afgelegd hebben. De grootste magt der opstandelingen schijnt uit kavallerie te bestaan.

# Denemarken.

KOPPENHAGEN, 7 *Juny.*

Wij deelen hier de in ons vorig nommer beloofde koninklijke ordonnantie, omtrent de provinciale staten, mede:

Wij *Frederik VI*, enz. doen te weten, dat wij om ons, zoowel als onze opvolgers in staat te stellen om altoos de zekerste kennis te verkrijgen van alles, dat tot het welzijn van ons geliefd volk kan bijdragen, om de banden tusschen ons koninklijke huis en dat volk nauwer toe te halen, alsmede om den publieken geest aan te moedigen, besloten hebben in ons koningrijk Denemarken, zoowel als in onze hertogdommen Sleswig en Holstein consultatieve provinciale staten op te rigten. Ten einde de uitvoering van dat besluit van onzen kant, overeenkomstig onze vaderlijke bedoelingen voor te bereiden, hebben wij voorloopig deze zaak doen in gereedheid brengen; en ofschoon zij niet rijp genoeg is, om door eene wet, welke alle gedeelten omvat, te kunnen geregeld worden, hebben wij het echter goed geoordeeld om de voornaamste punten bekend te maken, welke voor de organisatie, die wij aan de provinciale staten in ons koningrijk

Denemarken willen geven, tot grondslag zullen moeten dienen.

Tot dat einde bevelen wij het volgende:

1°. In ons koningrijk Denemarken zullen twee vergaderingen van consultatieve provinciale staten bestaan, de eene voor de baljuschappen van Zeeland, Fionie, Lauwland - Falster en Ierland, de andere voor de vier baljuschappen van het noordelijk Jutland.

2°. In elke van deze vergaderingen zal een nader te bepalen getal van door hunne medeburgers gekozene mannen, zitting hebben. Het kiesregt zal uitgeoefend worden volgens eene wijze, die door eene speciale ordonnantie, door de eigenaars in de steden en op het platte land zal geregeld worden, willende dat de wetten tot de verkiezing de pachters van vaste goederen toelaten. De grondeigendom zal ook de voorwaarde der verkiesbaarheid zijn, en, zonder diegenen van onze ambtenaren, welke ook grondeigenaars zijn, van de vergadering der staten, indien zij verkoren werden, uit te sluiten, bevelen wij, dat geen openbaar ambtenaar, die van ons een brevet of eene aanstelling heeft ontvangen, het mandaat zonder eene voorafgaande autorisatie van onzen kant zal mogen aannemen.

3°. Ons oogmerk is om leden van de universiteit en van de geestelijkheid te benoemen om zitting te hebben in de provinciale staten, als ook naar vereischte der omstandigheden, andere personen, welke wij, naar bevind van hunne gezindheid en hunne hoedanigheden zullen geschikt vinden.

4°. Zoo menigmalen wij eene wet zullen willen afkondigen, welke eene wijziging in de regten der personen of eigendommen onzer onderdanen of in de belastingen en publieke lasten ten doele heeft, willen wij het ontwerp van die wet aan de provinciale staten doen aanbieden, of indien zij slechts ééne of eenige provincien betreft, aan de provinciale vergadering, waartoe zij zal behooren, op dat de staten over dat ontwerp mogen beraadslagen en hun gevoelen te kennen geven.

5° Indien de provinciale staten redenen hebben, om eene verandering in de algemeene wetten des lands, of in de wetten en bijzondere instellingen hunner provincien te verlangen, of indien zij vermeenen regt te hebben om te klagen over de uitvoering der wetten en de publieke administratie, zullen zij aan ons klagten en voorstellen mogen doen, welke wij in overweging zullen nemen om daarna ons besluit te regelen.

6°. Het voegzaam vindende om aan de provinciale staten de medewerking ten opzigte der gemeente-zaken toetelaten, zullen wij onderzoeken, hoe deze zal kunnen tot stand gebragt worden en dien aangaande bepalingen maken.

7°. De provinciale staten zullen vergaderen na onze oproeping, welke alle twee jaren zal plaats hebben. Intusschen zouden wij, indien de onderdaan zulks eischte, vergaderingen van buitengewone staten zamenroepen. Wij zullen telkens den duur der vergadering, volgens de omstandigheden des oogenbliks, bepalen, en wij zullen aan de vergadering het tijdstip der sluiting doen weten.

8°. Wij zullen de noodige bepalingen nemen omtrent het getal der leden, welke voor iedere provinciale vergadering zullen moeten gekozen worden, alsmede over den omslag van dat getal in de onderscheidene districten, alsmede omtrent de voorwaarden van het kiesregt en van de verkiesbaarheid. Intusschen zullen wij, alvorens een volledig ontwerp van die wettelijke bepalingen voortedragen, *experts* doen bij een roepen uit de onderscheidene deelen des koningsrijks, om te beraadslagen over de onderwerpen welke hun zullen worden medegedeeld, en ons hunne oogmerken, op wezenlijke en plaatselijke kennis gegrond, te doen kennen. Indien er in het vervolg redenen bestonden, om deze supplementaire bepalingen te wijzigen, zal zoodanige wijziging echter geen plaats hebben, voor dat wij, overeenkomstig art. 4, de staten hebben geraadpleegd.

## Engeland.

LONDEN 22 *Juny*.

Gister heeft de koning het parlement geopend met de navolgende aanspraak:

MYLORDS EN HEEREN!

Ik heb de eerste gelegenheid, na de ontbinding van het vorige parlement, te baat genomen, om uwen raad en bijstand in te roepen.

Tot die ontbinding besloten hebbende, om mij van de denkwijze mijns volks, over de gepastheid van eene hervorming in de vertegenwoordiging te verzekeren, moet ik u thans aanbevelen, om deze gewigtige zaak zoodra mogelijk en met de meeste aandacht in overweging te nemen, vertrouwende, dat gij, in al de maatregelen, welke gij tot regeling daarvan moogt voorstellen, u zorgvuldig zult houden aan de erkende beginselen der grondwet, waardoor de voorregten der kroon, het gezag van beide huizen des parlements, en de regten en vrijheden des volks gelijkelijk verzekerd worden.

De betuiging eener vriendschappelijke gezindheid, welke ik bij voortduring van al de vreemde Mogendheden ontvang, doen hopen, dat, ondanks de inwendige beroeringen, die de rust in sommige gedeelten van Europa verstoord hebben, en ondanks den strijd, die thans in Polen plaats heeft, de algemeene vrede gehandhaafd zal worden.

Deze zegening te behouden zal het onveranderlijke doel mijner ernstige zorgen zijn.

De onderhandelingen, welke over de zaken van Belgie plaats hebben, zijn nog niet ten einde gebragt; maar de volkomenste overeenstemming blijft bij voortduring bestaan tusschen de Mogendheden, welker gevolmagtigden aan de conferentien te Londen deel hebben genomen. Het beginsel, waardoor deze conferentien zijn geleid geworden, is geweest, dat men niet aan het belgische volk het regt betwist, om zijne inwendige zaken te regelen en zijne regering te vestigen, zoo als het zelf zoude begrijpen dat het meest bevorderlijk ware voor zijne toekomstige welvaart en onafhankelijkheid, alleen onder de voorwaarde, welke door de gebruiken der volken gewettigd, en op de beginselen van het openbare regt gegrond is, dat de veiligheid van naburige staten, door de uitoefening van dat ontwijfelbare regt, niet in gevaar gebragt worde.

Eene reeks van beleedigingen en beschimpingen, waarvoor ondanks herhaalde vertoogen, alle vergoeding geweigerd werd heeft mij eindelijk genoodzaakt te bevelen, dat een deel mijner vloot voor Lissabon zoude verschijnen, om met nadruk genoegdoening te eischen. Eene onmiddellijke vervulling van dezen eisch heeft verdere maatregelen onnoodig gemaakt, doch ik ben nog niet in staat gesteld geworden, om mijne staatkundige betrekkingen met het bestuur van Portugal weder aan te knoopen.

MIJNE HEEREN VAN HET HUIS DER GEMEENTEN!

Ik heb last gegeven om de raming der uitgaven van het loopend jaar aan u voor te leggen, en verwacht met vertrouwen van uwe welgezindheid en uwen ijver, dat gij gepaste voorzieningen zult doen voor den openbaren dienst zoo wel als voor het verder gebruik der som, door het vorige parlement toegestaan, daarbij steeds in het oog houdende de noodzakelijkheid van eene wijze en heilzame spaarzaamheid, in alle takken der openbare uitgaven.

MYLORDS EN HEEREN!

Het strekt mij tot groot genoegen, u mede te deelen, dat de groote vermindering van belastingen, welke in het verledene en tegenwoordige jaar heeft plaats gehad, ten einde de arbeidende klassen der maatschappij te verligten, geene evenredige vermindering der openbare inkomsten ten gevolge gehad heeft.

Ik vertrouw, dat zoodanige nieuwe middelen, als vereischt mogten worden, om een deel van het te voorzien te kort, hetwelk door deze verminderingen veroorzaakt wordt, zullen kunnen gevonden worden, zonder werkelijk nadeel voor het gerief van mijn volk.

De nijverheid te ondersteunen, de hulpbronnen te verbeteren, en het crediet van den staat op gezonde beginselen, en op eenen veiligen en duurzamen grondslag te handhaven, zal altijd het doel mijner zorgen zijn, bij welks bevordering ik op uwe ijverige medewerking vertrouw.

Met ernstige bezorgdheid moet ik u den gedurigen voortgang van eene vreeselijke ziekte in de oostelijke gedeelten van Europa aankondigen, waarop mijne oplettendheid reeds vroeger gevestigd is geweest. Daar zeer onlangs het berigt is ontvangen, dat zijhare verwoestingen tot de havens in de Oostzee heeft uitgestrekt, tusschen welke en mijn gebied een levendig handelsverkeer bestaat, heb ik last gegeven tot het nemen van al die voorzorgen, die door de ondervinding als de meest gepaste zijn aangewezen, om dit land voor het doordringen van zulk eene gevaarlijke ziekte te behoeden.

In sommige gewesten, en meer bijzonder in een deel der westelijke graafschappen van Ierland, heeft ongelukkig groot gebrek geheerscht, en ik heb, om daarin te gemoet te komen, niet geaarzeld, waar de nood het meest drong, volmagt te geven tot het gebruik maken van zulke hulpmiddelen, als onmiddellijk verligting konden aanbrengen. Maar een onderstand van dezen aard is noodzakelijk beperkt in zijn bedrag, en kan slechts voor eenen tijd werken. In hoe verre het mogelijk is, om maatregelen tot stand te brengen, die de natuurlijke hulpbronnen van het land ruimer doen vloeijen, en daardoor strekken kunnen, om den terugkeer van zulke rampen te verhoeden, zulks moet een onderwerp zijn, dat mijne levendigste belangstelling tot zich trekt, en van uwen kant de ernstigste en behoedzaamste overweging verdient. plaatselijke onlusten, die met geene staatkundige oorzaken in verband stonden, hebben zoo wel in dit gedeelte van het vereenigd koningrijk, als in Ierland plaats gehad. In het graafschap Clare en in de aangrenzende gedeelten van Roscommon en Galway is gedurende eenigen tijd het plegen van geweldadigheden en het toebrengen van schade tot eene onrustbarende hoogte gestegen; doch tot beteugeling daarvan heeft eene gestrenge uitvoering der wetten goede gevolgen gehad. Ik vertrouw dus dat het onnoodig zijn zal, om nieuwe wetten te maken, waarbij aan, het uitvoerend bewind meerdere magt werd verleend. Het is steeds mijn ernstigste wensch geweest, en zal dit voortdurend blijven, dat zulk eene noodzakelijkheid voorgekomen worde. Mogt zij zich desniettemin ongelukkiglijk opdoen, dan twijfel ik geenszins aan uwen vasten wil, om de rust en orde der maatschappij te bandhaven, door de aanneming van zulke maatregelen, als voor derzelver meest krachtdadige bescherming noodig zijn. »

In het hoogerhuis heeft de hertog van Norfolk het voorstel tot een adres, in antwoord op 's Konings aanspraak, gedaan. In het huis der gemeenten heeft zich de heer *C. A. Pelman* van dien taak gekweten en onder anderen aangetoond, dat de uitkomst duidelijk bewees, hoe verstandig de ministers gehandeld hadden met het vorig parlement te ontbinden, dewijl nu van 86 graafschappen niet minder dan 72 hunne keuzen bepaald hadden op lieden, die bekend stonden als vrienden van de hervorming. Over den toestand der politieke zaken sprekende, uitte hij de meening, dat de zaken van Belgie welhaast op eene voldoende wijze ten einde zullen gebragt worden.

— Het voorstel tot het adres is door sir *J. B. Johnstone* ondersteund en sir *R. Peel*, die gehouden wordt voor het hoofd der bestrijders van de hervorming in het lagerhuis, heeft verklaard, dat hij zich daarmede vereenigde, omdat de aanspraak van Zijne Majesteit zoodanig gesteld was, dat de leden daarop konden antwoorden, zonder hunne stem omtrent eenig punt van belang te verbinden.

De Koning is op zijnen weg naar en van het parlement door het volk met eenen schier voorbeeldeloozen geestdrift begroet worden.

— De *Staats-Courant* van den 17 meldt het benoemen van vier pairs; de graaf *Fingall*, katholijk pair van Ierland, is benoemd tot pair van het vereenigd koningrijk, onder den titel van baron *van Fingall*; de graaf *de Sestow* en lord *Kinniard* zijn pairs van het vereenigd koningrijk geworden en de heer *Agar Ellis* is tot pair onder den titel van lord *Dover* benoemd.

— De hervormings-bill zal den 24 worden ingediend.

## Frankrijk.

PARIJS, 22 *Junij*.

De *Gazette van Augsburg* meldt, dat te Kieuw, in Rusland, ernstige onlusten uitgebarsten zijn; dit gewest was bijna geheel van troepen ontbloot.

— De graaf *de Montalembert*, pair van Frankrijk, is aan eene lange en pijnelijke ziekte overleden; zijn uitvaart zal aanstaande donderdag plaats hebben.

— De Koning van Beijeren heeft de beruchte ordonnantie over de censuur ingetrokken.

— *Lodewyk Napoléon Buonaparte*, zoon van de ex-koningin *Hortensia* (van Holland), heeft den volgenden brief ter plaatsing aan den redacteur van het dagblad *le Temps* gezonden.

Londen 17 junij 1831.

MIJNHEER!

Ik lees in uw dagblad van 13 dezer het volgende artikel:

»Mevrouw de hertogin van Saint-Leu woont sedert vele weken te Londen. Men wil dat de ex-koningin van Holland aldaar de gelegenheid bespied, om, ingeval de Belgen zich omtrent de keus van den souverein in verlegenheid bevinden, haren zoon aan te bieden.»

Het schijnt, dat men een staatkundig oogmerk aan de tegenwoordigheid mijner moeder in Engeland wil geven. Mijne moeder bevindt zich aldaar, omdat zij zich niet heeft willen afscheiden van den eenigen zoon, die haar nog overschiet. Ik heb, daar ik de partij getrokken heb voor de geheiligde zaak der italiaansche onafhankelijkheid, mijnen toevlugt naar Engeland moeten nemen, omdat Frankrijk, helaas! voor mij nog gesloten is. Mijne moeder haakt slechts naar rust en stilte. Wat mij aangaat, wel verre van gevoelens van eerzucht te hebben, zou mijn eenige verlangen zijn, om mijn vaderland of de vrijheid in vreemde landen te dienen, en reeds langen tijd zoude men mij als eenvoudigen vrijwilliger onder de roemvolle geledezen der Belgen of onder die der onsterfelijke Polen gezien hebben, indien ik niet gevreesd had, dat men aan mijne daden oogmerken van personeel belang zou verwijten, en dat mijn naam de beschroomde diplomatie, die aan de belangelooze verknochtheid en de sympathie, welke de ongelukkige volken inboezemen, geen geloof zou kunnen hechten, zou verontrusten.

Ontvang, enz.

(Geteekend) *Lodewyk Napoléon Buonaparte.*

## Belgie.

BRUSSEL, 24 *Juny*.

De *Courrier* van den 23 dezer zegt: »gisteren is alhier een courrier van Londen aangekomen; op het oogenblik van zijn vertrek liep het gerucht, dat lord *Palmerston* door lord *Durham*, schoonzoon van lord *Grey* vervangen zou worden. Lord *Palmerston* zou uit het ministerie treden, uit hoofde van zijne gehechtheid aan de staatkunde van Rusland, Oostenrijk en Pruissen in de belgische zaak. Lord *Durham* is het op dat stuk met lord *Grey* eens, welke zeer gunstig over de zaak van ons land denkt.

— In den *Courrier* van heden (24 dezer) leest men het volgende:

»Een buitengewone courrier is gisteren namiddag tusschen 4 en 5 uren van Londen hier aangekomen. De depêches door hem medegebragt, kondigen de verwijdering van lord *Palmerston* uit het ministerie van buitenlandsche zaken aan, alsmede de aanstaande ontbinding van de conferentie en het door prins *Leopold* genomen besluit, om den hem aangeboden belgischen troon te aanvaarden, zelfs bij vooruitzigt om aan het hoofd van het belgisch leger den oorlog tegen Holland te voeren, ten einde alzoo onze constitutionele grenzen bepaaldelijk te regelen. Deze tijdingen zijn aan ons gouvernement overgebragt, niet als voortvloeijende uit officiele stukken, maar alleen als staatkundige besluiten, nu door prins *Leopold* te zamen met Engeland en Frankrijk genomen. Deze zullen tot formele acte kunnen gemaakt worden vóór de terugkomst onzer afgevaardigden, welke aanstaanden zondag te Brussel terug zullen zijn; en kan er alsoo eene mededeeling, aangaande deze zaak, op maandag aan het congres gedaan worden.»

— In de zitting van het nationaal congres van gisteren zijn de discussien over de concept-wet, betrekkelijk de burgerwachten, afgeloopen, en is de wet met 88 tegen 24 stemmen aangenomen.

— In de zitting van het nationaal congres heeft de abt *de Smet* verlof tot afwezigheid verzocht, hetwelk hem werd geweigerd; aan den heer *Bertels* echter, welke een dergelijk verlof, uit hoofde van de ziekte zijner vrouw, vroeg, werd zulks voor acht dagen toegestaan.

Nadat eenige ingekomen petitien naar de commissie verzonden waren, deed en ontwikkele de heer *Piquet* een voorstel, strekkende om een sijsthema van wederkeerigheid bij den invoer der steenkolen in Frankrijk en in Belgie daar te stellen. Op voorstel van den heer *de Robaulx* werd besloten, hetzelve in handen eener speciale commissie te stellen, welke dan ook dadelijk benoemd werd.

Vervolgens werd de concept-wet over de verkiezing van officieren voor de nationale garde met 102 tegen 5 stemmen aangenomen.

— Men schrijft uit Mons, van den 21, het volgende:

»Gisteren nacht zijn sommige vrijwilligers, behoorende tot het bataillon, dat voor drie dagen van Philippeville is gekomen, aan het muiten geslagen, en hebben veel onrust in de stad verspreid. Te middernacht werd er onder de burgerwacht alarm geslagen en tot in den vroegen morgen door de burgers gepatrouilleerd. De generaal *Duvivier* stelde zich dadelijk aan het hoofd van een deel van het garnizoen; de rust werd door de genomene maatregelen dan ook spoedig hersteld.

---

Aan het bureau van dit dagblad is ontvangen voor de door den brand van den 19 mei jl. ongelukkig gewordene ingezetenen der gemeente Oss, uit *H......*, van den heer *L. F. R.*, het navolgende:

Een pak, gemerkt V. R., n° 442, inhoudende 6 p. of 100 el Einboeker-Linnen; 1 p. 20 els Oogjes-goed; 1 p. 5/4 Brab. Rouwcits; 6 lappen idem, en 1 p. paars Catoen.

---



---


'sHERTOGENBOSCH, bij de *GEBROEDERS LANGENHUYSEN*, drukkers en uitgevers.